

Το Δ.Σ. της Ε.Α.Ε.Ι.Β.Ε. εκφράζοντας την επιθυμία όσων είχαν την τιμή προσωπικά να γνωρίσουν τον πρόσφατα εκλιπόντα αναισθησιολόγο ΟΡΦΕΑ ΚΑΔΟΓΛΟΥ, και θέλοντας να τιμήσει έναν από τους σκαπανείς της ειδικότητάς μας και ιδρυτικό μέλος της εταιρείας μας, παρακάλεσε τον συνάδελφο κ. Ν. Μπαλαμούτσο να απευθύνει μέσα από τις σελίδες των «ΘΕΜΑΤΩΝ» ύστατο χαιρετισμό προς τον αξέχαστο συνάδελφο.

Dr. ΟΡΦΕΑΣ ΑΛ. ΚΑΔΟΓΛΟΥ 1926-1992

Ο Ορφέας Αλ. Καδόγλου γεννήθηκε το 1926 στη Θεσσαλονίκη όπου τελείωσε το Δημοτικό και το Γυμνάσιο. Ύστερα από εξετάσεις εισήλθε στην Ιατρική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και αποφοίτησε το 1954 αφού είχε διακόψει τις σπουδές του την περίοδο 1948-51 λόγω στράτευσης.

Χειρουργήθηκε στις 9 Ιαν. 1992 για επαναγγείωση στεφανιαίων και πέθανε στις 18 Ιανουαρίου από μετεγχειρητικές επιπλοκές.

Ήταν από τους πρώτους αναισθησιολόγους της Μακεδονίας. Απέκτησε τον τίτλο ειδικότητας το 1959 αφού εκπαιδεύθηκε στη χειρουργική στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ και στην αναισθησιολογία στα Νοσοκομεία «Ευαγγελισμός» και Νοσηλευτικού Ιδρύματος Μ.Τ.Σ. στην Αθήνα υπό τη διεύθυνση του αείμνηστου καθηγητή Σπύρου Μακρή.

Μετά την απόκτηση της ειδικότητας εργάστηκε στην αρχή στο ΝΙΜΤΣ και στη συνέχεια επανήλθε στη Θεσσαλονίκη. Την περίοδο 1961-62 ήταν Διευθυντής του Αναισθησιολογικού Τμήματος του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ. Μετά την αποχώρησή του από το ΑΧΕΠΑ εργάστηκε αποκλειστικά στις ιδιωτικές κλινικές της πόλης κι από το 1973 ήταν από τους βασικούς αναισθησιολόγους της κλινικής Γαληνός. Το 1961 ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με την εργασία «ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΝΙΚΕΤΑΜΙΔΗΣ, ΒΑΝΔΙΔΗΣ, ΜΕΘΥΛΟΦΑΙΝΙΔΑΤΗΣ ΚΑΙ ΒΕΜΕΓΡΙΔΗΣ ΩΣ ΑΝΑΝΗΠΤΙΚΩΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ ΔΙΑ ΠΕΝΤΟΘΑΛΗΣ». Το κλινικό μέρος της εργασίας έγινε στο ΝΙΜΤΣ με την καθοδήγηση του Σπ. Μακρή. Δημοσίευσε μια εργασία στο περιοδικό Anesthesia and Analgesia και μια

στο περιοδικό Γαληνός.

Ήταν μέλος της Ελληνικής Αναισθησιολογικής Εταιρείας και ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Αναισθησιολογίας και Εντατικής Ιατρικής Βορ. Ελλάδος. Ήταν ιδρυτικό μέλος της Ένωσης Αναισθησιολόγων Θεσσαλονίκης και πρόεδρος της ένωσης τις περιόδους 1973-80 και 1982-85.

Ήταν γραμματέας της Οργανωτικής Επιτροπής του 3ου Πανελληνίου Συνεδρίου Αναισθησιολογίας που έγινε στη Θεσσαλονίκη το 1979. Παρακολουθούσε συχνά και συμμετείχε στις επιστημονικές εκδηλώσεις για την Αναισθησιολογία.

Ήταν συνδρομητής των περιοδικών Ελληνική Αναισθησιολογία, Ελληνική Χειρουργική, Θέματα Αναισθησιολογίας και Εντατικής Ιατρικής, British Journal of Anaesthesia, Survey of Anesthesiology και έπαιρνε το Year Book of Anesthesia.

Στο διάστημα της μακράς του σταδιοδρομίας ο Ορφέας Καδόγλου απέδειξε ότι ήταν προικισμένος αναισθησιολόγος, σοβαρός, προσεκτικός, αξιοπρεπής και ενημερωμένος στην ειδικότητά του, ευχάριστος σε όλους τους συνεργάτες του στους οποίους ενέπνεε εμπιστοσύνη και φρόντιζε με όλες του τις δυνάμεις για το καλό των αρρώστων του.

Σε μια εποχή δύσκολη για την αναισθησιολογία προσπάθησε και συνέβαλε στην αναγνώριση της σοβαρότητας του έργου του αναισθησιολόγου και την καθιέρωση της ειδικότητας και ήταν πάντοτε πρόθυμος να βοηθήσει τους συναδέλφους του όπως και ζητούσε ενημέρωση σε ειδικά προβλήματα της συνέχεια εξελισσόμενης αναισθησιολογίας. Το ενδιαφέρον του αυτό επιβεβαιώνεται και από τη δωρεά 20 δερματοδέτων τόμων του περιοδικού British Journal of Anaesthesia (1958-77) που έκανε ο ίδιος στην Εταιρεία μας.

Ο Ορφέας Καδόγλου ήταν παντρεμένος με τη Σοφία το γένος Σιδερίδου διδασκάλισσα στο Ινστιτούτο Ξένων Γλωσσών του Α.Π.Θ. και απέκτησαν τον Αλέξανδρο και τη Μαρία που σπούδασαν και οι δυο Φυσική.

Οι αναισθησιολόγοι της Μακεδονίας και ολόκληρης της Ελλάδος και εγώ προσωπικά θα θυμόμαστε πάντοτε το γελαστό του πρόσωπο, την ειλικρίνεια, την καλοσύνη, την εύγένεια και την αξιοπρέπειά του.

Νικ. Γ. Μπαλαμούτσος
Θεσσαλονίκη, Μακεδονία

Το Δ.Σ. της Ε.Α.Ε.Ι.Β.Ε. θέλοντας να εκφράσει την βαθύτατη λύπη του για τον αδόκητο θάνατο της εκλεκτής συναδέλφου Μαρριάνθης Βαβάτση, εξήτησε από στενό συνεργάτη της εκλιπούσης να απευθύνει τον ύστατο χαιρετισμό μέσα από τις στήλες του περιοδικού της Εταιρείας.

Η σύνταξη

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΒΑΒΑΤΣΗ - ΧΑΤΖΗΛΕΩΝΙΔΑ

Στη Μαρριάνθη Βαβάτση-Χατζηλεωνίδα (1939-1992), την ανεκτίμητη συνάδελφο, την πολύτιμη συνεργάτιδα και εκλεκτή φίλη, που πρόωρα και απρόοπτα μας εγκατέλειψε, οι συνάδελφοί της αναισθησιολόγοι και ιδιαίτερα οι άμεσοι συνεργάτες της, με βαθιά οδύνη και πικρή νοσταλγία, αφιερώνουν την έκδοση αυτή, για να τιμήσουν τη μνήμη εκείνης που πρωτοστάτησε στην ίδρυση και στην προαγωγή της Εταιρείας Αναισθησιολογίας και Εντατικής Ιατρικής Βορείου Ελλάδος.

Η Μαρριάνθη Βαβάτση, γέννημα-θρέμμα της πολύπαθης Μακεδονικής γης, ξεκίνησε τη σταδιοδρομία της σε μια αντίξοχη εποχή που η αναισθησιολογία στον τόπο μας –ιδιαίτερα στην επαρχία, όπου υπηρέτησε αρκετά χρόνια ως Διευθύντρια του Αναισθησιολογικού Τμήματος του Νοσοκομείου Κιλκίς– διεκδικούσε την επιστημονική της καθιέρωση και την ηθική της αναγνώριση στον ιατρικό και κοινωνικό χώρο.

Κάποιος επώνυμος χειρουργός της εποχής εκείνης παρατηρεί ότι «η συνεργασία μαζί της είναι πάντοτε μία ασφαλής για τον ασθενή και ευχάριστη για το χειρουργό διαδικασία», εύγλωττη μαρτυρία για την αναισθησιολόγο που με την επιστη-

μονική της επάρκεια, τη δραστηριότητα και το δυναμισμό της, τη σύνεση και την ευρύτητα του πνεύματός της, την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά της, την υπευθυνότητα και την αφοσίωση στην αποστολή της συνέβαλε, όσο λίγοι, –ιδιαίτερα στον τομέα της μαιευτικής αναισθησίας– στην εκπλήρωση των προσδοκιών και στην πραγματοποίηση των λαμπρών επιτευγμάτων του κλάδου στα χρόνια που μεσολάβησαν.

Η ξαφνική σου αναχώρηση Μαρριάνθη άφησε ένα αναπάντητο «γιατί;» να αιωρείται ολόγυρά μας, καθώς η ανεξιχνίαστη μοίρα του θανάτου σε στέρησε από μας κι από τα όνειρά σου.

*κατά πού θ' απλώσουμε τα χέρια μας
κατά πού θ' αφήσουμε τα μάτια μας
τώρα που κλείσανε τα βλέφαρά σου απάνω στα τοπία μας
κι είμαστε –σα να πέρασε μέσα μας η ομίχλη–
μόνοι ολομόναχοι τριγυρισμένοι απ' τις νεκρές εικόνες σου*

(Οδυσσέας Ελύτης)